

Protocol aanwijzen en afvoeren van zwemlocaties

Definitief

1 december 2022

Opdrachtgever: Landelijk Zwemwateroverleg (LZO)

Inleiding

In februari 2006 hebben het Europese Parlement en de Raad ingestemd met een nieuwe richtlijn voor het beheer van de zwemwaterkwaliteit (2006/7/EG). In deze richtlijn zijn inhoudelijke voorschriften opgenomen die betrekking hebben op het aanwijzen en afvoeren¹ van zwemwateren. Daarnaast schrijft de richtlijn publieke participatie voor. Het opstellen van de lijst van zwemwateren wordt in dit verband met name genoemd. De EU-zwemwater-richtlijn is in de Nederlandse wetgeving ge(her)implementeerd in de Omgevingswet (Ow) en het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl).

De provincies zijn op grond van artikel 3.2 Bkl verantwoordelijk voor het jaarlijks aanwijzen van zwemlocaties. Zij stellen hiertoe een lijst op met plaatsen waar naar hun oordeel door een groot aantal personen wordt gezwommen. Hierbij wordt onder andere rekening gehouden met het aantal zwemmers, de infrastructuur of faciliteiten en de eventueel getroffen beheersmaatregelen.

Aanwijzing vindt vervolgens plaats in overeenstemming met de waterbeheerders (Rijkswaterstaat en waterschappen) en in afstemming met de locatiebeheerders en/of eigenaren/initiatiefnemers van de zwemlocaties. De aanwijzing gebeurt dus in gezamenlijk overleg. Eigenaren/initiatiefnemers hebben geen wettelijk vastgelegde rol, maar zijn in de praktijk meestal wel de partij die zich met een voorstel voor een zwemlocatie tot de provincie richt. Daarom is de rol van deze partij in dit protocol wel beschreven (als 'goede praktijk'). Daarnaast kunnen initiatiefnemers net als andere belanghebbenden in het kader van belangenafweging bezwaar maken en vervolgens beroep aantekenen op het (ontwerp)besluit.

Ieder van de hiervoor genoemde partijen heeft een rol in het proces van aanwijzen en afvoeren. Een goede afstemming en overdracht van gegevens is dan ook van groot belang. Dit protocol is een **handreiking** die het mogelijk moet maken het proces van aanwijzen en afvoeren van zwemlocaties landelijk eenduidig, praktisch en conform de Europese en Nederlandse wet- en regelgeving en beleid, uit te voeren. Door het 'Protocol Aanwijzen en afvoeren van zwemlocaties' te gebruiken kan worden gewaarborgd dat er een goede onderbouwing is voor het uiteindelijke besluit een zwemlocatie aan te wijzen dan wel af te voeren.

Dit protocol betreft een actualisatie van het oorspronkelijke gelijknamige protocol, dat op 15 oktober 2009 is vastgesteld door het Directeuren Water Overleg (DWO), namens het Nationaal Water Overleg (NWO). Deze actualisatie is uitgevoerd naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Omgevingswet en is geaccordeerd door het Landelijk Zwemwateroverleg (LZO).

Het protocol kort samengevat

De volgende vragen spelen een rol bij de beoordeling omtrent het aanwijzen of afvoeren van zwemlocaties.

1. voldoet de zwemlocatie aan de definitie van zwemwater (art. 1 lid 3 EU zwemwaterrichtlijn)?;
2. conflicteert de functie zwemwater niet met andere functies?;
3. is de zwemlocatie voldoende veilig?;

¹ Afvoeren = niet aanwijzen

4. is de bereikbaarheid/ infrastructuur van de locatie voldoende (te maken)²?
5. is op de locatie onderhoud en beheer in redelijke mate gewaarborgd²?
6. kan de zwemlocatie (eventueel na het treffen van maatregelen) structureel voldoen aan de omgevingswaarde zwemwater³ (de 'zwemwaternormen')?;
7. zijn op de zwemlocatie (eventueel na het treffen van maatregelen) geen problemen te verwachten als gevolg van proliferatie van blauwalgen, macroalgen en/of marien fytoplankton?

Deze vragen zijn in het protocol uitgewerkt in een stappenplan.

Door het stappenplan te volgen kan gedurende het proces van aanwijzen van nieuwe zwemlocaties, bepaald worden of deze locaties veilig zijn, of aanwijzing als zwemwater niet conflicteert met andere functies, of de locaties voldoende bereikbaar zijn en of de potentiële locaties, al dan niet na het nemen van maatregelen, structureel kunnen voldoen aan de omgevingswaarde zwemlocatie. Een besluit om een nieuwe zwemlocatie aan te wijzen is op deze wijze gedegen onderbouwd.

Door het stappenplan gedurende het proces van afvoeren te gebruiken wordt een gedegen onderbouwing verkregen voor het besluit een zwemlocatie af te voeren van de lijst van zwemwateren. Alle mogelijke redenen om een zwemlocatie af te voeren worden bij gebruik van het stappenplan onderzocht. Dat geldt ook voor de voorwaarden die gelden om een permanent zwemverbod in te stellen of een permanent negatief zwemadvies uit te brengen, voordat een locatie vijf opeenvolgende jaren als 'slecht' is ingedeeld. In dat geval moet namelijk worden aangetoond dat de verwezenlijking van de kwaliteit 'aanvaardbaar', niet uitvoerbaar of onevenredig kostbaar is.

Wat is 'niet uitvoerbaar of onevenredig kostbaar'

Maatregelen kunnen alleen van een partij verlangd worden als deze redelijkerwijs uitvoerbaar zijn en niet onevenredig kostbaar. 'Uitvoerbaar' en 'onevenredig kostbaar' zijn subjectieve begrippen. Om een meer objectieve en eenduidige afweging van deze begrippen te krijgen is een handreiking KEA/ KBA (kosteneffectiviteitsanalyse/ kosten-batenanalyse) opgesteld. Deze is als bijlage 1 opgenomen in dit protocol. Op [IPLo-Water](#) is een eenvoudig spreadsheetprogramma te downloaden dat gebruikt kan worden om de kosten-batenanalyse uit te voeren. Door de handreiking KEA/ KBA toe te passen verkrijgt men transparante informatie die kan helpen bij de beoordeling of (pakketten van) maatregelen al dan niet 'uitvoerbaar' en '(on)evenredig kostbaar' zijn. Uiteindelijk is het een bestuurlijke beslissing hoe men de kosten en baten tegen elkaar afweegt. In het stappenplan is opgenomen wie de KEA/ KBA opstelt en welke partijen daarbij betrokken zijn.

Aanwijzen

De provincies wijzen op grond van het Bkl jaarlijks de zwemlocaties in oppervlaktewater aan en stellen hierbij per locatie het begin en het einde van het badseizoen vast. Aanwijzing vindt

² Deze criteria zullen veelal niet uitsluiten dat een locatie de status van zwemwater krijgt. Het kan echter wel tot verbeteracties leiden.

³ In paragraaf 2.2.3 Bkl is de 'omgevingswaarde zwemlocatie' vastgelegd. Een zwemlocatie moet in ieder geval voldoen aan de klasse aanvaardbaar, als bedoeld in bijlage II van de zwemwaterrichtlijn. Middels een omgevingsverordening kan een aanvullende of een strengere omgevingswaarde worden vastgesteld (artikel 2.19 Bkl).

plaats in overeenstemming met de beheerders van de oppervlaktewaterlichamen en in afstemming met de locatiebeheerders en/of eigenaren van de zwemlocaties.

Functietoekenning voor zwemwater is geen vereiste, maar is wel mogelijk. De minister van Infrastructuur en Waterstaat gaat over de functietoekenning in rijkswateren en de provincies gaan over de functietoekenning in regionale wateren. Indien aan de orde worden de functies vastgelegd in de regionale waterprogramma's, dan wel in het nationale waterprogramma. De discrepantie tussen de jaarlijkse aanwijzing van zwemlocaties en de zesjaarlijkse vaststelling van de waterprogramma's is hierbij echter een complicerende factor. Als de functie zwemwater niet formeel is toegekend in het waterprogramma, gelden voor aangewezen zwemlocaties op grond van jurisprudentie dezelfde regels (en bescherming) als wanneer de functie zwemwater wel is toegekend.

Voor regionale wateren is de provincie verantwoordelijk voor zowel aanwijzing van zwemlocaties als voor eventuele functietoekenning.

N.B. In dit stappenplan wordt, vanwege de leesbaarheid, tot stap 8 steeds de term 'aanwijzen' gebruikt. De in de stappen 1 t/m 8 verzamelde gegevens zijn echter voor een belangrijk deel ook van belang voor de beoordeling of de functie zwemwater kan worden toegekend. Pas in stap 9, als het gaat om de procedures, wordt een onderscheid gemaakt tussen aanwijzen (opstellen van de lijst van zwemlocaties) en functietoekenning.

De rol van de initiatiefnemer

Nieuwe zwemlocaties ontstaan meestal niet spontaan. Veelal is er een initiatiefnemer (recreatieschap, (recreatie)ondernemer, gemeente of projectontwikkelaar) die een plan ontwikkelt waarbij zwemmen een rol speelt. In de Nederlandse economische verhoudingen is het dan normaal dat deze initiatiefnemer onderzoekt of dit plan kans van slagen heeft en de (inrichtings-) maatregelen treft die nodig zijn met betrekking tot het plan. In dit protocol is dit niet anders. Bij nieuwe locaties zal de initiatiefnemer, na contact met de provincie over de voornemens, moeten onderzoeken of de omgevingswaarde zwemlocatie structureel kan worden gehaald. De initiatiefnemer volgt daarbij de stappen uit dit protocol. Hij treft ook zonnodig de (inrichtings-) maatregelen, zowel op het gebied van infrastructuur, veiligheid, hygiëne als waterkwaliteit, die door de provincie en/of de waterbeheerder kunnen worden bepaald. Pas als aan deze randvoorwaarden is voldaan, wordt een zwemlocatie als zodanig aangewezen. Na de aanwijzing zijn het Bkl, het Omgevingsbesluit (Ob) en de Omgevingsregeling (Or) bepalend voor de verantwoordelijkheidsverdeling met betrekking tot onder andere monitoring, actualiseren zwemwaterprofiel, treffen van beheersmaatregelen, controle op veiligheid en hygiëne, gegevensverstrekking en de handhaving. Immers de verplichtingen van de waterbeheerders zoals genoemd in de artikelen 3.5 tot en met 3.9 Bkl (veiligheidsonderzoek, opstellen zwemwaterprofiel, monitoring van zwemwateren en treffen van beheersmaatregelen) gelden nadat een locatie is aangewezen als zwemwater.

In een beperkt aantal gevallen zal er geen duidelijke initiatiefnemer aan te wijzen zijn. In deze gevallen zal het noodzakelijk zijn dat betrokken partijen, onder leiding van de provincie in haar rol als coördinerend bestuursorgaan, vooraf afspraken maken over de verdeling van kosten voor onder andere onderzoek en (inrichtings-) maatregelen op het gebied van infrastructuur, veiligheid, hygiëne en waterkwaliteit.

Publieksparticipatie

De richtlijn schrijft publieke participatie voor, in het bijzonder bij het opstellen of bijwerken van de lijst van zwemlocaties. Het is aan de provincie om de wijze waarop de burgers bij de aanwijzing betrokken worden te bepalen. De minimale vorm van publieke participatie is inspraak op grond van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, dus inspraak op het ontwerp-aanwijzingsbesluit. Het aanwijzen van zwemlocaties leent zich daarnaast uitstekend voor inspraak aan het begin van het proces: de inventarisatie van locaties. Het betrekken van burgers is maatwerk, waarbij er regionaal verschillen op kunnen treden.

Leeswijzer

Stroomschema

De basis van het protocol wordt gevormd door het stroomschema op pagina 9. Hier zijn de 10 stappen benoemd die een rol spelen bij de besluitvorming rond aanwijzen en afvoeren van zwemlocaties. De stappen 1 t/m 5 vormen daarbij voorbereidingshandelingen ten behoeve van de besluitvorming (vanaf stap 6). Een aantal van deze stappen is onderverdeeld in substappen. In het stroomschema is tevens aangegeven welke instantie bij de te onderscheiden stappen aan zet is. Tenslotte zijn in het stroomschema de overdrachts- en overlegmomenten aangegeven. De nummers van de stappen verwijzen naar de teksten, waarin iedere stap verder wordt uitgewerkt.

De uitwerking van het stroomschema

Iedere (sub-)stap is verder beschreven. Hierbij is een vast format gebruikt waarin is opgenomen:

- welke instantie voor die stap verantwoordelijk is;
- welke instanties daarbij betrokken zijn;
- wat het juridisch kader is;
- wat de inhoud van die stap is;
- en wat de vervolgstap(pen) is/ zijn.

Het gebruik van het stroomschema

Geadviseerd wordt alle (sub-)stappen van het stroomschema te doorlopen. Dat wil overigens niet zeggen dat ook iedere stap volledig van toepassing is. Als bijvoorbeeld een potentiële locatie een uitstekende waterkwaliteit heeft, is het inventariseren van maatregelen ter verbetering van de waterkwaliteit (stap 4) niet van toepassing en kan achterwege blijven. Bij afvoeren is de inspanning ten behoeve van stap 3 (kwaliteitsonderzoek) beperkt, omdat deze gegevens al bekend zijn. Als uit het vooronderzoek (stap 2) blijkt dat een locatie blijvend ongeschikt is, is het kwaliteitsonderzoek (monitoring en opstellen zwemwaterprofiel) overbodig.

Doorlooptijden en planning

De besluitvorming omtrent aanwijzen en afvoeren van zwemlocaties vraagt om een gedegen onderzoekstraject. Daarnaast vragen ook het verkrijgen van overeenstemming en de inspraakprocedure de nodige tijd. Onderstaand worden voor zowel aanwijzen als afvoeren de verwachte (indicatieve) doorlooptijden in maanden gegeven. In een beperkt aantal gevallen zullen deze doorlooptijden korter kunnen zijn. Dit speelt met name als gedeelten van de genoemde trajecten al eerder zijn doorlopen.

Stap	Aanwijzen		Afvoeren	
	minimaal (maanden)	maximaal (maanden)	minimaal (maanden)	maximaal (maanden)
1 Inventarisatie potentiële zwemlocaties/ af te voeren locaties	1	1	1	1
2 Vooronderzoek	1	2	1	2
3 Kwaliteitsonderzoek	6	15	nvt	nvt
4 Maatregelen, inventarisatie en toetsing kosteneffectiviteit	nvt	3	3	3
5 KEA/KBA	nvt	2	2	2
6 Voorstel voor besluitvorming	1	1	1	1
7 Verkrijgen overeenstemming	1	1,5	1,5	1,5
8 Bestuurlijk overleg	nvt	2	nvt	2
9 Ontwerpbesluit(en)	1,5	2	1,5	2
10 Inspraak	1,5	1,5	1,5	1,5
11 Besluit(en)	1,5	2	1,5	2
Totale doorlooptijd	14,5	33	14	18

Onderstaande tijdbalk geeft een globaal overzicht van de jaarlijkse planning. De genoemde deadlines zijn slechts indicatief. Niet alle stappen staan in de tijdbalk. Stap 4 zal in de praktijk pas na twee jaar kwaliteitsonderzoek plaatsvinden. Stappen 5 en 8 zijn optioneel en staan daarom niet in de tijdbalk, maar het is wel aan te raden in de planning ruimte te creëren voor deze stappen, alsmede voor interne procedures ter voorbereiding van besluiten.

Globaal tijdschema aanwijzen en afvoeren van zwemlocaties.

mei	juni	jul	aug	sept	okt	nov	dec	jan	feb	mrt	apr
Inventarisatie* Vooronderzoek* Kwaliteitsonderzoek**					Ambtelijk overleg		Verkrijgen van overeenstemming (6 weken)		Inspraak (6 weken) + verwerking		Com- muni- catie
* kan deels ook buiten badseizoen ** veelal twee badseizoenen Het badseizoen kan variëren per locatie, maar loopt veelal van 1 mei - 1 okt					1 december: Voorstel lijst		1 februari: Concept besluit		1 april: Besluit		

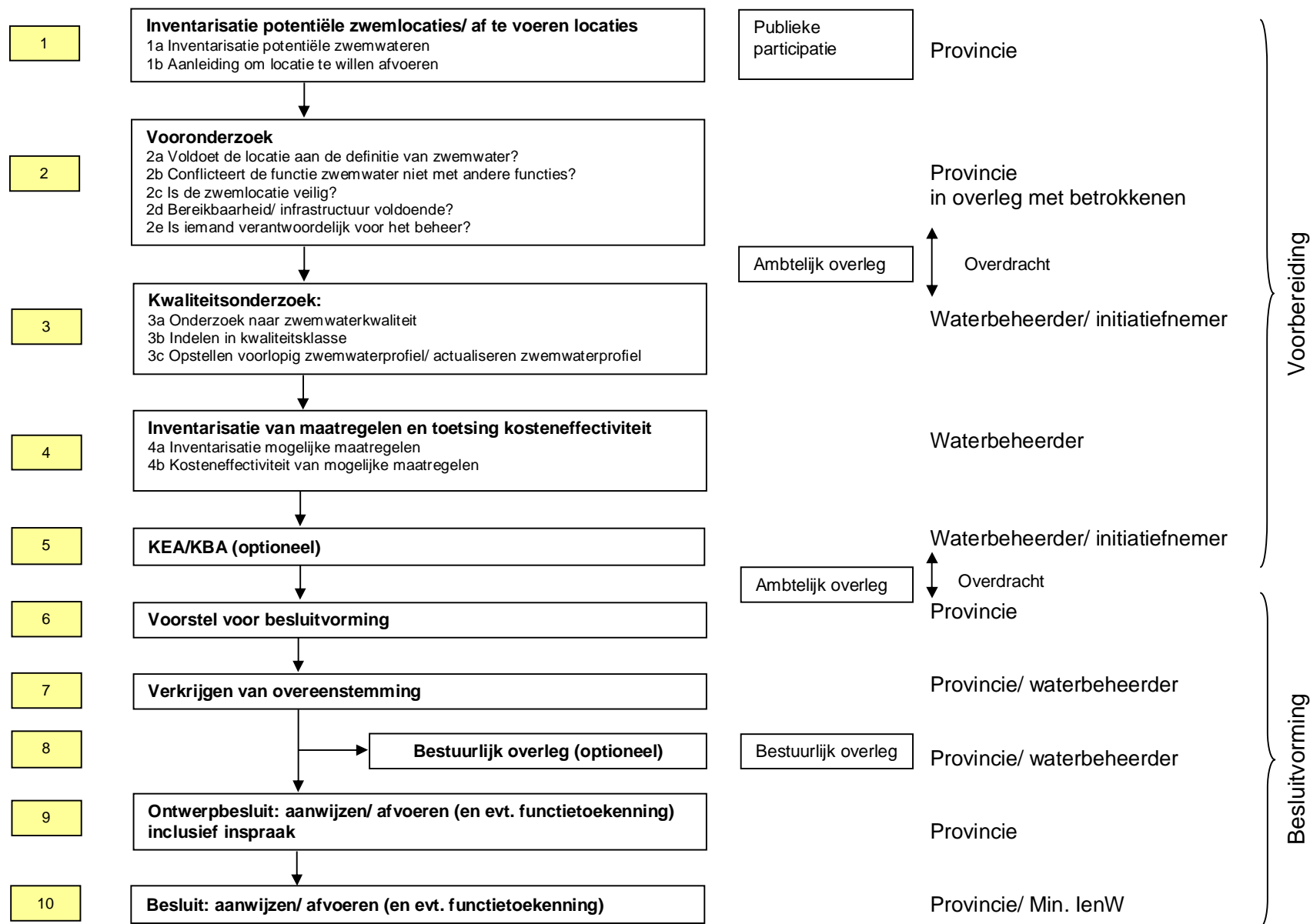
Definities

Provincie	Gedeputeerde Staten; verantwoordelijk voor de aanwijzing (inclusief het afvoeren) van zwemlocaties ⁴ .
Waterbeheerder	Beheerder van het oppervlaktewaterlichaam: Rijkswaterstaat voor de rijkswateren (inclusief de Noordzee) Waterschappen voor de regionale wateren.
Locatiebeheerder	Houder van de zwemlocatie.
Initiatiefnemer	Degene die voornemens is een zwemlocatie in te richten, te wijzigen of uit te breiden.
Richtlijn	Richtlijn 2006/7/EG betreffende het beheer van zwemwaterkwaliteit (zwemwaterrichtlijn).

⁴ Provincies kunnen op grond van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) taken overdragen aan omgevingsdiensten. Hier kan ook de aanwijzing onder vallen.

Zwemlocatie	Een door de provincie als zodanig aangewezen zwemwater. Dit kan een locatie in elk oppervlaktewaterlichaam zijn waar, naar verwachting van de provincie, een groot aantal mensen zal zwemmen en waar geen permanent zwemverbod of negatief zwemadvies geldt.
Bkl	Besluit kwaliteit leefomgeving.
Ob	Omgevingsbesluit.
Or	Omgevingsregeling.
Ow	Omgevingswet.

Stroomschema aanwijzen/afvoeren zwemlocaties

Stap 1 Inventarisatie potentiële zwemlocaties / af te voeren locaties

1a Inventarisatie potentiële zwemlocaties.
1b Aanleiding om zwemlocatie te willen afvoeren.

Stap 1a

Inventarisatie potentiële zwemlocaties

- Verantwoordelijke:** Provincie.
- Betrokkenen:** Locatiebeheerder, gemeente, waterbeheerder, eigenaar, zwemmer.
- Juridisch kader:** EU zwemwaterrichtlijn (art. 1, 3).
Bkl (art. 3.2).
- Doel:** Inventariseren of wijziging van de lijst van zwemlocaties nodig is.
- Inhoud:** De provincie inventariseert zwemlocaties in oppervlaktewaterlichamen waar, naar haar oordeel, door een groot aantal mensen wordt gezwommen, en waar zwemmen niet verboden is of waarvoor geen permanent negatief zwemadvies bestaat, conform de definitie van een zwemlocatie in art 1 van de EU zwemwaterrichtlijn. Inventariseren kan op verschillende manieren, bijvoorbeeld door locaties te (be)zoeken of door aan anderen te vragen met suggesties te komen. Andere partijen kunnen een signalerende en informerende rol spelen. De provincie kan ook de burger betrekken bij de inventarisatie.
- Vervolgstep(en):** Stap 2 (vooronderzoek)
-

Stap 1b

Aanleiding om een zwemlocatie te willen afvoeren

- Verantwoordelijke:** Provincie.
- Initiatief:** Alle partijen.
- Betrokkenen:** Locatiebeheerder, gemeente, waterbeheerder, provincie.
- Juridisch kader:** EU-zwemwaterrichtlijn (art. 5 lid 4b).
Bkl (art. 3.3).
- Doel:** Inventariseren of wijziging van de lijst van zwemlocaties nodig is.
- Inhoud:** Er kunnen verschillende aanleidingen zijn om een locatie te willen afvoeren, bijvoorbeeld herinrichting van het gebied / functieverandering, of als de locatie gedurende vijf opeenvolgende jaren in de kwaliteitsklasse 'slecht' is ingedeeld (art. 3.3 Bkl)*, In principe inventariseert de provincie of er redenen zijn om een locatie af te voeren. Daarnaast zijn alle partijen vrij de provincie hieromtrent te informeren.

* Conform art. 5 lid 4b van de richtlijn en artikel 3.3 Bkl wordt een permanent zwemverbod ingesteld of een permanent negatief zwemadvies uitgebracht indien een zwemlocatie vijf opeenvolgende jaren in de kwaliteitsklasse 'slecht' is ingedeeld. Het instellen van een permanent zwemverbod of het uitbrengen van een permanent negatief zwemadvies kan ook binnen de hierboven genoemde vijf jaren. Er moet dan worden aangetoond dat de verwezenlijking van de kwaliteit

'aanvaardbaar' niet uitvoerbaar of onevenredig kostbaar is. Het instellen van een permanent zwemverbod of het uitbrengen van een permanent negatief zwemadvies leidt tot afvoeren van de locatie.

Vervolgstap(pen): Stap 2 (vooronderzoek)

Stap 2

Vooronderzoek

- 2a Voldoet de locatie aan de definitie van zwemwater?
- 2b Conflicteert de functie zwemwater niet met andere functies?
- 2c Is de zwemlocatie veilig?
- 2d Bereikbaarheid/ infrastructuur voldoende?
- 2e Is iemand verantwoordelijk voor het beheer?

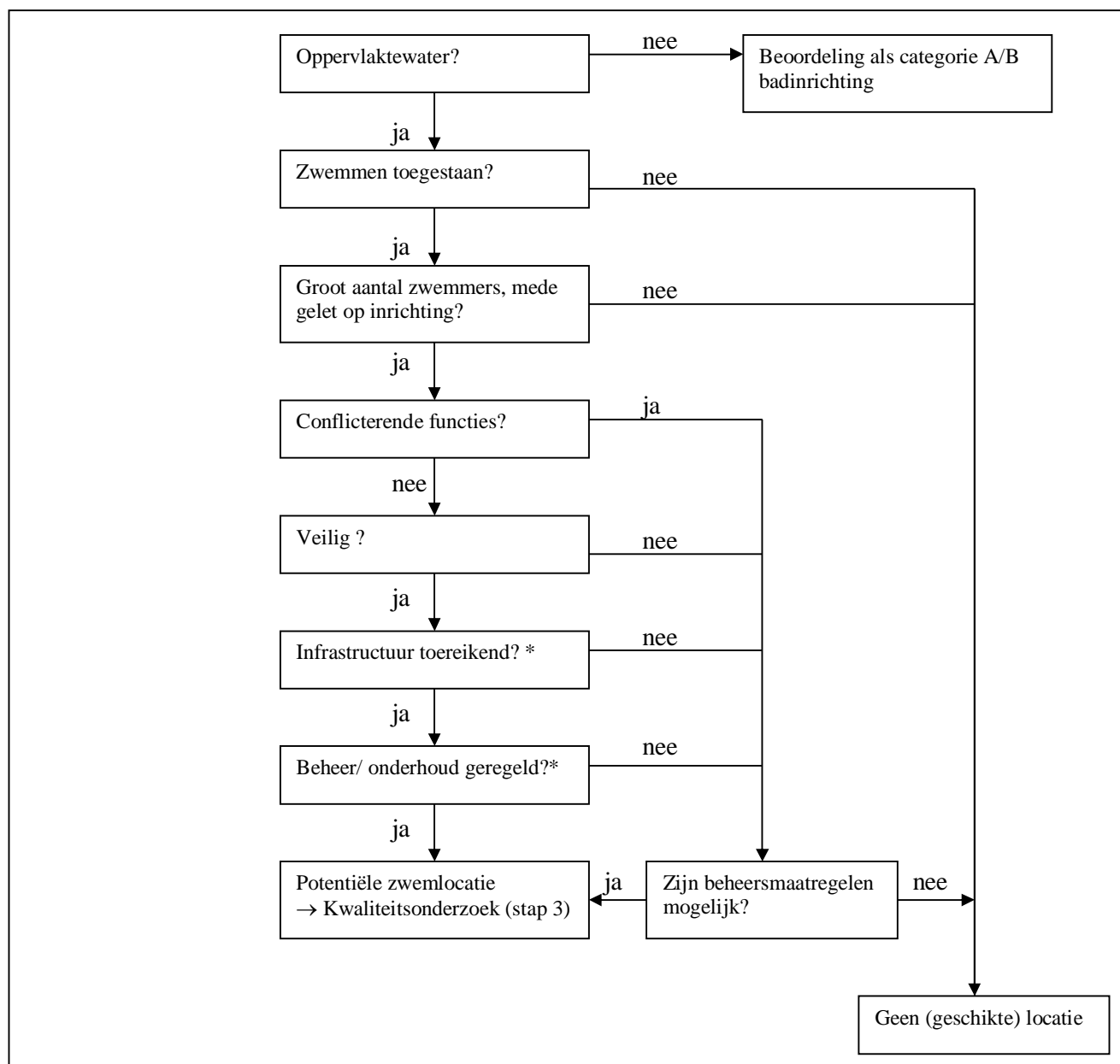
In het vooronderzoek wordt nagegaan of:

- a. de locatie voldoet aan de definitie van zwemwater conform artikel 1 lid 3 van de richtlijn;
- b. de functie zwemwater niet conflicteert met bestaande of reeds voorgenomen functies (hiermee wordt bijvoorbeeld bedoeld op een formele vaar- of drinkwaterfunctie, maar ook op niet aangewezen functies als kitesurfen);
- c. de zwemlocatie veilig is (hieronder valt ook hygiëne);
- d. de bereikbaarheid en de infrastructuur toereikend zijn voor de toestroom van een groot aantal zwemmers en de zwemmers geen overlast voor derden teweeg (gaan) brengen;
- e. een partij de verantwoordelijkheid op zich wil nemen voor het dagelijks beheer en onderhoud op de locatie.

De deelstappen worden apart toegelicht. Het kunnen voldoen aan bovenstaande punten a en c is een harde voorwaarde voor de aanwijzing van een zwemlocatie. Het is wenselijk dat er, indien de situatie daar om vraagt, maatregelen worden getroffen om de openbare orde te waarborgen, overlast voor derden te voorkomen en de hygiëne te waarborgen.

Als in dit stadium blijkt dat de locatie ongeschikt is en ook na het nemen van maatregelen ongeschikt zal blijven, kunnen monsternamen, het opstellen van een zwemwaterprofiel en het inventariseren van maatregelen ter verbetering van de waterkwaliteit (stap 3 en 4) achterwege blijven en volgt stap 6 (voorstel besluitvorming). Als uiteindelijk besloten wordt dat een locatie niet geschikt (te maken) is als zwemlocatie, wordt aanbevolen maatregelen te nemen om te voorkomen dat mensen gaan zwemmen. Bijvoorbeeld door een zwemverbod of negatief zwemadvies in te stellen, door de oever zodanig in te richten dat zwemmen ontmoedigd wordt, of door een bord 'geen zwemwater' te plaatsen.

Hieronder is het vooronderzoek in een stroomschema weergegeven.

* Deze criteria zullen veelal niet uitsluiten dat een locatie de status van zwemwater krijgt. Het kan echter wel tot verbeteracties leiden.

Stap 2a

Voldoet de locatie aan de definitie zwemwater?

Verantwoordelijke: Provincie.

Betrokkenen: Waterbeheerder, gemeente, locatiebeheerder.

Juridisch kader: EU-zwemwaterrichtlijn (art. 1 lid 3).

Doel: Vaststellen of sprake is van een zwemwater in de zin van de richtlijn.

Inhoud:

De richtlijn is van toepassing op elk oppervlaktewaterlichaam waar, naar verwachting van de provincie, een groot aantal mensen zal zwemmen, en waar zwemmen niet verboden is (art. 1 lid 3).

Het lijkt triviaal, maar het kan relevant zijn te controleren of er sprake is van oppervlaktewater. De richtlijn is niet van toepassing op zwembaden en gezondheidsbaden en ook niet op kunstmatig gecreëerde, van oppervlaktewater en grondwater gescheiden en ingesloten wateren (art. 1 lid 3).

Een voorbeeld:

In sommige waterspeeltuinen wordt oppervlaktewater door een betonnen bak gespoeld. Een dergelijke waterspeeltuin is kunstmatig gecreëerd en van oppervlaktewater en grondwater gescheiden, waardoor de locatie buiten de werking van de zwemwaterrichtlijn valt. Door het gebruik van de betonnen bak is er in feite sprake van een kunstmatig zwembad (categorie A of B) en dient water van drinkwaterkwaliteit gebruikt te worden.

De provincie controleert of op de betreffende locatie een permanent zwemverbod of een permanent negatief zwemadvies van kracht is. Een zwemverbod in de directe omgeving kan aanleiding zijn om de locatie extra kritisch te bekijken.

Wat een 'groot aantal' zwemmers betekent, is in te vullen door de provincie, waarbij gelet moet worden op tendensen uit het verleden of op de beschikbare infrastructuur of faciliteiten, dan wel op de maatregelen die getroffen zijn ter bevordering van het zwemmen. De invulling van een 'groot aantal' kan per locatie verschillen. Onderstaande tabel geeft een indicatie van een 'groot aantal'.

Omschrijving	Aantal zwemmers in elkaars directe nabijheid op tenminste 10 zomerse dagen (indicatie)
Noordzeestranden	Een duizendtal zwemmers
Binnenwater/ overgangswater/ Waddenzee	Enkele tientallen zwemmers

Bij locaties die duidelijk ingericht zijn als zwemlocatie en ook als zodanig worden beheerd is het aantal zwemmers minder relevant. De beschikbare infrastructuur en faciliteiten, dan wel de maatregelen die getroffen zijn ter bevordering van het zwemmen zijn hier medebepalend voor de afweging of er sprake is van een zwemwater.

De richtlijn spreekt niet over een eventueel besloten karakter van een zwemlocatie (bijvoorbeeld natuuristenvereniging) of een commercieel belanghebbende die een zwemlocatie exploiteert (bijvoorbeeld een zwemplas op een camping). Hieruit wordt geconcludeerd dat dergelijke zwemlocaties, mits voldaan wordt aan het criterium "groot aantal zwemmers (incl. inrichting)", onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen.

Vooraf op warme, zonnige dagen wordt ook gezwommen op niet aangewezen locaties ('wildzwemmen'). Ongeacht de veiligheid en functie van de wateren is in deze gevallen naar verwachting geen sprake van een groot aantal zwemmers in de zin van de richtlijn. Deze zwemlocaties hebben geen structureel karakter en er is veelal geen sprake van 'beschikbare infrastructuur of faciliteiten'. Daarmee vallen deze

zwemlocaties niet onder de definitie van zwemwater in de zin van de richtlijn. Bij langdurige 'tropische' weersomstandigheden kan het zinvol zijn op dergelijke locaties wel de kwaliteit van het zwemwater te meten.

In bijlage 2 van dit protocol is een nadere definitie van het begrip 'zwemwater' uitgewerkt.

Vervolgstap(pen): 2b

Stap 2b **Conflicteert een zwemfunctie niet met andere functies?**

Verantwoordelijke: Provincie.

Betrokkenen: Waterbeheerder, gemeente, locatiebeheerder.

Juridisch kader: Omgevingswet, Omgevingsbesluit, Omgevingsplan.

Doel: Inzicht krijgen in de verschillende functies van het water.

Inhoud: De provincie inventariseert de functies die aan een bepaalde locatie zijn toegekend of worden beoogd (bijvoorbeeld beroepsvaart, recreatievaart, jachthaven, lozing afvalwater, waterberging, natuur, etc). In overleg met de beheerder / verantwoordelijke van die andere functie wordt beoordeeld of de functie zwemwater te combineren is met de andere functies. Indien functies conflicteren worden maatregelen om het conflict op te heffen (communicatie, inrichtingsmaatregelen, functieverandering) geïnventariseerd en gewogen. Als de locatie ongeschikt is als zwemlocatie kunnen maatregelen genomen worden om zwemmen te verbieden of te ontmoedigen, bijvoorbeeld door het plaatsen van een bord 'geen zwemwater'.

In de verkennende studie 'KRW en oppervlaktewater' (Min V&W, 2005) is een protocol opgenomen voor het begrenzen van beschermingszones (rapport: Bescherming van zwemwater en oppervlaktewater voor drinkwaterbereiding onder Europese Kaderrichtlijn Water). Het begrenzingsprotocol gaat uit van een veilige afstand tot conflicterende functies van 50 meter, waarbij meteen wordt opgemerkt dat het protocol met verstand moet worden toegepast. De begrenzing moet worden aangepast als 50 meter onvoldoende veiligheid oplevert.

Vervolgstap(pen): 2c

Stap 2c **Veiligheid van de locatie**

Verantwoordelijken: Provincie en waterbeheerder

Betrokkenen: Gemeente, locatiebeheerder.

Juridisch kader: Bkl (art. 3.5)

Doel:	Beoordelen of op de locatie zich (fysiek) onveilige of onhygiënische situaties kunnen voordoen.
Inhoud:	<p>De provincie draagt er zorg voor dat een veiligheidsonderzoek wordt verricht. Dit kan de provincie doen op dezelfde wijze als op aangewezen locaties jaarlijks veiligheidsonderzoeken conform art. 3.5 Bkl plaatsvinden. De provincie controleert de locatie daarbij op gevaarlijke stroming en op andere veiligheidsaspecten. Het betreft onder andere, diepte, bodemgesteldheid (kuilen, scherpe voorwerpen), oevers (steil aflopende bodem, etc.) en de afwerking van eventuele voorzieningen (scherpe randen etc.). Gevaarlijke stroming wordt per geval beoordeeld, mede gelet op de breedte van de watergang, de afstand tot de vaargeul en het aantal scheepvaartbewegingen.</p> <p>Uit de beoordeling kunnen voorstellen volgen voor maatregelen ter verbetering van de veiligheid, te treffen door de provincie en/of de waterbeheerder. Hierbij is te denken aan het treffen van technische voorzieningen, voorzieningen met betrekking tot het zich te water begeven, het aanbrengen van een aanduiding van waterdiepten, het te gebruiken materiaal, het treffen van voorzieningen ten behoeve van de eerste hulp bij ongelukken, het aantal gelijktijdig toe te laten bezoekers en het toezicht. De haalbaarheid van de maatregelen zal vervolgens meegewogen moeten worden.</p> <p>N.B. Indien tijdens de onderzoeksperiode blijkt dat zich (ernstige) veiligheidsrisico's voordoen op een potentiële zwemlocatie, is de provincie op grond van artikel 2.38 Ow bevoegd een zwemverbod of negatief zwemadvies af te geven.</p>
Vervolgstap(pen):	2d

Stap 2d	<u>Bereikbaarheid en infrastructuur</u>
Verantwoordelijke:	Provincie.
Betrokkenen:	Waterbeheerder, gemeente, locatiebeheerder.
Juridisch kader:	Niet van toepassing (mogelijk wel op gemeentelijk niveau, middels een Algemene Plaatselijke Verordening).
Doel:	Inzicht verkrijgen in de consequenties van aanwijzing van de zwemlocatie voor de omgeving.
Inhoud:	In het belang van de openbare orde en veiligheid is het <u>wenselijk</u> dat een zwemlocatie goed bereikbaar is en voldoende parkeergelegenheid biedt, zodat omwonenden geen overlast hebben/krijgen van de zwemmers. Dit criterium zal veelal niet uitsluiten dat een locatie de status van zwemwater zal kunnen krijgen. Het kan echter wel tot verbeteracties leiden.
Vervolgstap(pen):	2e

Stap 2e Hoe is voorzien in het beheer en onderhoud

Verantwoordelijke:	Provincie.
Betrokkenen:	Waterbeheerder, gemeente, locatiebeheerder.
Juridisch kader:	Niet van toepassing.
Doel:	Beoordelen of het beheer en onderhoud op een (potentiële) zwemlocatie voldoende is gewaarborgd.
Inhoud:	Het is <u>niet wenselijk</u> dat zwemlocaties worden aangewezen waarvan het beheer en onderhoud niet is geregeld. Goed beheer en onderhoud draagt immers in belangrijke mate bij aan de veiligheid en de hygiëne van de locatie. Dit criterium zal veelal niet uitsluiten dat een locatie de status van zwemwater zal kunnen krijgen. Het kan wel tot verbeteracties leiden.
Vervolgstep(en):	<p>Als op basis van het vooronderzoek blijkt dat een locatie <u>geschikt</u> (te maken) is als zwemwater, volgt een nader onderzoek naar de waterkwaliteit (stap 3 Kwaliteitsonderzoek).</p> <p>Als op basis van het vooronderzoek blijkt dat een locatie <u>niet geschikt</u> (te maken) is als zwemlocatie volgt stap 6 (voorstel voor besluitvorming).</p> <p>Als uiteindelijk besloten wordt dat een locatie niet geschikt (te maken) is als zwemlocatie, wordt aanbevolen maatregelen te nemen om te voorkomen dat mensen gaan zwemmen. Bijvoorbeeld door een zwemverbod of negatief zwemadvies in te stellen, door de oever zodanig in te richten dat zwemmen ontmoedigd wordt, of een bord 'geen zwemwater' te plaatsen.</p>

Stap 3

Kwaliteitsonderzoek

- 3a Onderzoek naar zwemwaterkwaliteit
- 3b Indelen in kwaliteitsklasse
- 3c Opstellen zwemwaterprofiel

Stap 3a

Onderzoek naar zwemwaterkwaliteit

Verantwoordelijke:	Waterbeheerder. Bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties worden de werkzaamheden uit stap 3a in principe uitgevoerd door / in opdracht van en op kosten van de initiatiefnemer. De waterbeheerder begeleidt en beoordeelt deze werkzaamheden.
Betrokkenen:	Locatiebeheerder bij bestaande zwemlocaties/ initiatiefnemer bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties.
Juridisch kader:	EU-zwemwaterrichtlijn (art. 3). Bkl (art. 2.19, 2.20, 3.3, 3.4 en 10.20). Omgevingsregeling (paragraaf 12.2.2).

Doel: Verzamelen van zwemwaterkwaliteitsgegevens, zodat kan worden beoordeeld of een (potentiële) zwemlocatie structureel kan voldoen aan de omgevingswaarde zwemlocatie.

Inhoud : Het is van belang dat vooraf beoordeeld wordt of een (potentiële) zwemlocatie, al dan niet na het nemen van maatregelen, structureel kan voldoen aan de omgevingswaarde zwemlocatie zoals bedoeld in art. 2.19 Bkl. In stap 3a worden een aantal voorbereidende werkzaamheden uitgewerkt die nodig zijn om tot zo'n beoordeling te komen.

Het hoofddoel van stap 3a is om zwemwaterkwaliteitsgegevens te verzamelen conform art. 3 lid 2 van de richtlijn. Op basis van deze gegevens kan daarnaast worden beoordeeld of het wenselijk is om een ander badseizoen vast te stellen dan de meest gangbare periode van 1 mei tot 1 oktober. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij een zwemlocatie bij een camping die eerder dan 1 oktober sluit.

In art. 3 lid 3 van de zwemwaterrichtlijn is aangegeven waar de locatie van het controlepunt gelegen dient te zijn. Namelijk: waar de meeste zwemmers worden verwacht, of waar volgens het zwemwaterprofiel het grootste risico van verontreiniging wordt verwacht. Daarom wordt aanbevolen om, voorafgaande aan de bemonstering, eerst enkele relevante onderdelen van de 'Handreiking bij het opstellen van een zwemwaterprofiel' te doorlopen. Met behulp van zo'n beperkt onderzoek kan worden vastgesteld waar de meeste zwemmers worden verwacht en waar het risico op verontreiniging het grootst is. Op basis van dit onderzoek (hier verder een 'voorlopig zwemwaterprofiel' genoemd) kan een voorlopige begrenzing van de badzone worden gemaakt. Het monsterpunt dient in de badzone te liggen.

'Voorlopig zwemwaterprofiel'

Bij het opstellen van het 'voorlopig zwemwaterprofiel' wordt aanbevolen de systematiek van het rapport 'Handreiking bij het opstellen van een zwemwaterprofiel' toe te passen.

Indien op de (potentiële) zwemlocatie problemen met blauwalg worden verwacht of reeds optreden, wordt aanbevolen tevens de 'Handreiking Zwemwaterprofiel Blauwalgen' te volgen.

Voorlopige begrenzing badzone

Bij de voorlopige begrenzing wordt aanbevolen de systematiek van het rapport 'Bescherming van zwemwater en oppervlaktewater voor drinkwaterbereiding onder Europese Kaderrichtlijn Water' toe te passen.

Monitoring

Bij de monitoring wordt gebruik gemaakt van de systematiek zoals beschreven in de 'Beslisnotitie werkwijze individuele metingen en meetfrequentie microbiologische parameters zwemwaterrichtlijn' en (zo nodig) het 'Blauwalgenprotocol 2020'. Om tot een gedegen oordeel te komen worden bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties in principe gedurende **twee badseizoenen** analyseresultaten verzameld (bij stap 3b wordt de periode van twee jaar nader verantwoord. Ook wordt hier aangegeven wanneer de periode van monitoring korter dan twee seizoenen kan zijn).

Gedurende de periode van monitoring worden mogelijke andere vormen van gezondheidsrisico's in beeld gebracht (botulisme, zwemmersjeuk, ziekte van Weil).

De resultaten van de monitoring worden overgedragen aan de provincie en (als de monitoring niet is uitgevoerd door de waterbeheerder) aan de waterbeheerder. De waterbeheerder kan de provincie hiermee tevens adviseren over de vast te stellen duur en periode van het badseizoen.

Vervolgstap(pen): Stap 3b (indelen in kwaliteitsklasse)

N.B. Indien tijdens de onderzoeksperiode blijkt dat zich (ernstige) gezondheidsrisico's voordoen op een potentiële zwemlocatie, is de provincie op grond van artikel 2.38 Ow bevoegd een zwemverbod of negatief zwemadvies af te geven.

Stap 3b	<u>Indelen in kwaliteitsklasse</u>
Verantwoordelijke:	Waterbeheerder.
Betrokkenen:	Locatiebeheerder bij bestaande zwemlocaties/ initiatiefnemer bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties, provincie.
Juridisch kader:	EU-zwemwaterrichtlijn (artikel 4, 5 en bijlage I en II). Bkl (artikel 2.19). Omgevingsregeling (paragraaf 12.2.2). Provinciale Omgevingsverordening.
Doel:	Beoordelen van de zwemwaterkwaliteit en het indelen van de zwemlocatie in een kwaliteitsstatus (slecht, aanvaardbaar, goed of uitstekend).
Inhoud:	<p>In dit stadium hebben potentiële zwemlocaties nog geen status. Strikt formeel is men vrij om de beoordeling uit te voeren, volgens eigen goeddunken. Hieronder wordt aangegeven hoe de EU-richtlijn omgaat met de beoordeling. Aanbevolen wordt deze te volgen.</p> <p>Een zwemwaterbeoordeling wordt uitgevoerd na afloop van het badseizoen, aan de hand van een reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens die tijdens dit badseizoen en de drie voorafgaande jaren zijn verzameld (in totaal dus 4 jaar). Echter als het zwemwater recentelijk is aangewezen of reeds is beoordeeld op grond van de oude EU-zwemwaterrichtlijn, mag de beoordeling worden uitgevoerd aan de hand van gegevens die betrekking hebben op minder dan vier seizoenen (art. 4 lid 4). In art. 12.67 van de Omgevingsregeling is het aantal monsters bepaald waaraan reeksen van zwemwatergegevens die worden gebruikt voor zwemwaterkwaliteitsbeoordelingen moeten voldoen. Indien een locatie minder dan vier badseizoenen is aangewezen wordt de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens gebaseerd op tenminste 16 monsters. Dit houdt in dat veelal gedurende twee badseizoenen metingen moeten worden verricht. Indien het gaat om een locatie met een badseizoen van ten hoogste acht weken wordt de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens gebaseerd op tenminste 12 monsters.</p>

Indien uit een zwemwaterbeoordeling van een potentieel zwemlocatie blijkt dat op basis van de analyseresultaten van één jaar een potentieel zwemlocatie kan worden ingedeeld in de klasse uitstekend, kan worden besloten de monitoringsperiode te beperken tot 1 jaar. Bij zo'n besluit moeten uiteraard ook de kansen op proliferatie van blauwalgen en andere gezondheidsrisico's worden betrokken.

De beoordeling en indeling van zwemwateren wordt uitgevoerd door de waterbeheerder, overeenkomstig de bepalingen van bijlage I en II van de EU-zwemwaterrichtlijn. Indien de provincie op grond van art. 2.19 Bkl bij omgevingsverordening strengere of aanvullende omgevingswaarden heeft vastgesteld, dient de beoordeling (mede) op deze waarden gebaseerd te worden.

Vervolgstep(en): Stap 3c (opstellen / actualisatie zwemwaterprofiel).
Stap 4 (maatregelen, inventarisatie en toetsing kosteneffectiviteit) indien het zwemwaterprofiel al aanwezig en actueel is (zie bijlage 3 van de EU-zwemwaterrichtlijn)

Stap 3c

Opstellen voorlopig zwemwaterprofiel/ actualiseren zwemwaterprofiel

Verantwoordelijke: Waterbeheerder.
Bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties worden de werkzaamheden uit stap 3c in principe uitgevoerd door / in opdracht van en op kosten van de initiatiefnemer. De waterbeheerder begeleidt en beoordeelt deze werkzaamheden.

Betrokkenen: Locatiebeheerder bij bestaande EU- zwemlocaties / initiatiefnemer bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties, provincie.

Juridisch kader: EU-zwemwaterrichtlijn (artikel 6 en bijlage III lid 2 en 3).
Bkl (art. 3.6).

Doel: Inzicht verkrijgen in de fysische, geografische en hydrologische kenmerken van de zwemlocatie en inzicht krijgen in oorzaken van verontreiniging en de mogelijkheid van problemen met blauwalgen.

Inhoud: Bij het opstellen van het zwemwaterprofiel wordt aanbevolen de systematiek van het rapport 'Handreiking bij het opstellen van een zwemwaterprofiel' toe te passen.

Indien op de (potentiële) zwemlocatie problemen met blauwalg mogelijk zijn wordt aanbevolen tevens de 'Handreiking Zwemwaterprofiel Blauwalgen' te volgen.

Vervolgstep(en): Stap 4 (inventarisatie van maatregelen en toetsing kosteneffectiviteit).

Stap 4

Inventarisatie van maatregelen en toetsing kosteneffectiviteit

4a Inventarisatie van mogelijke maatregelen

4b Kosteneffectiviteit van mogelijke maatregelen

Stap 4a

Inventarisatie van mogelijke maatregelen en raming van kosten

Verantwoordelijke: Waterbeheerder.
Bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties worden de werkzaamheden uit stap 4 in principe uitgevoerd door/in opdracht van en op kosten van de initiatiefnemer.

Betrokkenen: Locatiebeheerder bij bestaande zwemlocaties/initiatiefnemer bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties, provincie en gemeente.

Juridisch kader: EU-zwemwaterrichtlijn (art. 5 lid 3 en 4).

Doel: Inventariseren van alle mogelijke maatregelen om de waterkwaliteit te verbeteren tot de gewenste kwaliteitsklasse (tenminste aanvaardbaar, maar zo mogelijk 'goed' of 'uitstekend').

Inhoud : Zolang bij stap 3b wordt geconstateerd dat de zwemlocatie niet in de kwaliteitsklasse 'goed' of 'uitstekend' kan worden ingedeeld, moeten realistische, evenredige en passende maatregelen worden geformuleerd.

Stappen 4a en 4b omvatten de kosteneffectiviteitsanalyse van mogelijke (pakketten van) maatregelen. De eerste stap (4a) daarin is het in kaart brengen van alle denkbare (pakketten van) maatregelen om de verontreiniging van het zwemwater terug te dringen. Vragen die daarbij aan de orde komen zijn:

1. Welke bronnen kunnen wel en welke kunnen niet met maatregelen worden beheerst;
2. Welke bijdrage levert iedere geïdentificeerde maatregel bij aan het verbeteren van de waterkwaliteit;
3. Welke combinatie van maatregelen levert de gewenste waterkwaliteit op.

Vervolgens worden de kosten van de maatregelen berekend. Het gaat hierbij zowel om de kosten van investeringen als van beheer en onderhoud en eventueel handhaving.

In bijlage 1 is een handreiking KEA/ KBA (kosteneffectiviteitsanalyse/ kosten-batenanalyse) opgenomen. Op [IPL0-Water](#) is een eenvoudig spreadsheetprogramma te downloaden dat gebruikt kan worden om de KEA/ KBA uit te voeren. Door de KEA/ KBA handreiking toe te passen verkrijgt men transparante informatie die kan helpen bij de beoordeling of (pakketten van) maatregelen al dan niet '(niet) uitvoerbaar' en '(on)evenredig kostbaar' zijn. In de handreiking KEA/ KBA is ook een (beperkte) lijst met mogelijke beheersmaatregelen opgenomen.

Vervolgstep(en): Stap 4b (kosteneffectiviteit van mogelijke maatregelen)

Indien geen passende maatregelen kunnen worden geïdentificeerd is de vervolgstap 6 (voorstel voor besluitvorming).

Stap 4b	<u>Kosteneffectiviteit van mogelijke maatregelen</u>
Verantwoordelijke:	Waterbeheerder.
Betrokkenen:	Locatiebeheerder bij bestaande zwemlocaties/ initiatiefnemer bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties, provincie, gemeente
Juridisch kader:	EU-zwemwaterrichtlijn (art. 5 lid 3 en 4).
Doel:	Selecteren van (pakketten van) maatregelen op basis van kosteneffectiviteit ten behoeve van de beoordeling of deze (pakketten van) maatregelen realistisch, evenredig en passend zijn.
Inhoud:	In de handreiking KEA/ KBA (kosteneffectiviteitsanalyse / kosten-batenanalyse) wordt aangegeven hoe een optimaal pakket van maatregelen kan worden samengesteld. Hierbij worden de (in stap 4a) geschatte kosten per maatregel afgezet tegen de verwachte reductie van de verontreiniging. Omdat zowel de kosten als de reductie van de verontreiniging ingeschat worden is het raadzaam een gevoeligheidsanalyse uit te voeren. Daarmee kan worden nagegaan in hoeverre de uitkomsten van de KEA afhankelijk zijn van wijzigingen in de aannames. Populair gezegd: hoe robuust is de uitkomst. In de handreiking KEA/ KBA wordt aangegeven hoe een gevoeligheidsanalyse kan worden uitgevoerd.
Vervolgstep(en):	Stap 5 (KBA, optioneel) Indien het opstellen van een KBA niet nodig is, is de vervolgstap 6 (voorstel voor besluitvorming).

Stap 5	KBA (optioneel)
Verantwoordelijke:	Waterbeheerder. Bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties worden de werkzaamheden uit stap 5 in principe uitgevoerd door/ in opdracht van en op kosten van de initiatiefnemer.
Betrokkenen:	Locatiebeheerder bij bestaande zwemlocaties/ initiatiefnemer bij nieuwe (potentiële) zwemlocaties, provincie en gemeente.
Juridisch kader:	EU zwemwaterrichtlijn (art. 5 lid 4b).
Doel:	In beeld brengen van de kosten en baten van verschillende (pakketten van maatregelen), ten behoeve van de beoordeling of deze (pakketten van) maatregelen (on)haalbaar of (on)evenredig duur zijn.
Inhoud:	In een KBA worden naast de kosten ook de (maatschappelijke) baten weergegeven. Op die manier is het mogelijk de kosten tegen de baten af te wegen en daarmee een oordeel te geven over de maatschappelijke gewenstheid van de voorgenomen investering of project.

Een deel van de stappen die voor een KBA noodzakelijk zijn, zijn reeds uitgevoerd bij het opstellen van de KEA. Er kan dus worden voortgeborduurd op de uitkomsten van de KEA.

In de handreiking KEA/ KBA (kosteneffectiviteitsanalyse/ kosten-batenanalyse) wordt aangegeven hoe een kosten-batenanalyse kan worden opgesteld en met welke effecten (zowel wat betreft de kosten als de baten) rekening moet worden gehouden. Op [IPL0-Water](#) is een eenvoudig spreadsheetprogramma te downloaden dat gebruikt kan worden om de KBA uit te voeren. Door de KEA/ KBA handreiking toe te passen verkrijgt men transparante informatie die kan helpen bij de beoordeling of (pakketten van) maatregelen al dan niet '(niet) uitvoerbaar' en '(on)evenredig kostbaar' zijn. Uiteindelijk is het een bestuurlijke beslissing hoe men de kosten en baten tegen elkaar afweegt.

Vervolgstap(pen): Stap 6 (voorstel voor besluitvorming)

Stap 6 **Voorstel voor besluitvorming en verzoek om overeenstemming**

Verantwoordelijke: Provincie.

Betrokkenen: Niet van toepassing.

Juridisch kader: Niet van toepassing.

Doel: Verzamelen en beoordelen van alle informatie uit de voorgaande stappen en op grond daarvan een voorstel voor besluitvorming m.b.t. aanwijzen of afvoeren van een zwemlocatie formuleren.

Inhoud: De provincie verzamelt en beoordeelt alle informatie uit de voorgaande stappen en formuleert op basis daarvan een concept voorstel om zwemlocaties al dan niet aan te wijzen (afvoeren = niet aanwijzen). In dit voorstel worden ook het begin en het einde van het badseizoen per zwemlocatie opgenomen.

Vervolgstap(pen): Stap 7 (Overeenstemming waterbeheerder).

Stap 7 **Verkrijgen overeenstemming**

Verantwoordelijke: Provincie.

Betrokkenen: Waterbeheerder.

Juridisch kader: Bkl (art. 3.2 lid 2).
Provinciale Omgevingsverordening.

Doel:	Verkrijgen van overeenstemming van de waterbeheerder over het aanwijzen dan wel afvoeren van een zwemlocatie.
Inhoud:	De provincie heeft in stap 6 een voorstel voor besluitvorming opgesteld. De provincie vraagt de waterbeheerder om overeenstemming inzake dit voorstel. Op grond van art. 3.2 lid 2 Bkl moet de beheerder van het oppervlaktewaterlichaam waarin de zwemlocatie gelegen is expliciet instemmen met de aanwijzing. De waterbeheerders geven jaarlijks per brief aan de provincie de zwemlocaties door waarmee ze instemmen.
Vervolgstep(en):	Stap 9 (ontwerpbesluit). Indien er geen overeenstemming is kan de provincie met vervolgstap 8 via bestuurlijk overleg onderzoeken of er alsnog overeenstemming kan worden bereikt.

Stap 8 Bestuurlijk overleg (optioneel)

Verantwoordelijke:	Provincie.
Betrokkenen:	Waterbeheerder, locatiebeheerder, gemeente.
Juridisch kader:	Niet van toepassing.
Doel:	Bestuurlijke overeenstemming proberen te bereiken over het al dan niet aanwijzen/ afvoeren van de zwemlocatie.
Inhoud:	Indien er geen overeenstemming is kan de provincie via bestuurlijk overleg onderzoeken of er alsnog overeenstemming kan worden bereikt. Afspraken over de financiering van maatregelen die nodig zijn om de betreffende locatie als zwemwater aan te wijzen of te behouden kunnen onderdeel uitmaken van het overleg. Als voor het verkrijgen van overeenstemming aanvullende maatregelen vereist zijn ligt het voor de hand om ook de locatiebeheerder/initiatiefnemer bij dit overleg te betrekken.
Vervolgstep(en):	Stap 9 (ontwerpbesluit).

Stap 9 Ontwerpbesluit aanwijzing en inspraak

Verantwoordelijke:	Provincie
Betrokkenen:	Geen.
Juridisch kader:	EU zwemwaterrichtlijn (art. 11). Bkl (art. 3.2). Awb.

Doel:	Vorbereiden besluitvorming en inspraak.
Inhoud:	<p>Het ontwerpbesluit bevat een lijst van wateren die middels dit besluit worden aangewezen als zwemlocatie, met een specificatie van het begin en einde van het badseizoen. Wijzigingen ten opzichte van de voorgaande lijst (af te voeren locaties) worden gemotiveerd. Indien de provincie besluit een potentiële zwemlocatie (nog) niet aan te wijzen, informeert de provincie de initiatiefnemer hierover. Dit maakt geen onderdeel uit van het (ontwerp)besluit.</p> <p>Aanbevolen wordt een generieke bepaling in het (ontwerp)besluit op te nemen dat het badseizoen duurt van 1 mei tot 1 oktober, tenzij anders vermeld. Alleen bij afwijkende locaties hoeft dan een alternatieve periode gespecificeerd te worden.</p> <p>Het ontwerpbesluit tot aanwijzing wordt gepubliceerd en zes weken ter inzage gelegd. Hierbij is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.</p> <p>Functietoekenning in het nationale of regionale waterprogramma is geen vereiste en leidt juridisch niet tot een andere mate van bescherming van de zwemlocatie dan wanneer deze alleen wordt aangewezen.</p>
Vervolgstep(en):	Stap 10 (Besluiten)

Stap 10

Besluiten

10a Besluit aanwijzen
10b Afvoeren (negatief zwemadvies of zwemverbod)

10a	<u>Besluit aanwijzen</u>
Verantwoordelijke:	Provincie.
Betrokkenen:	Geen.
Juridisch kader:	Awb.
Doel:	Nemen van het besluit om een lijst van zwemlocaties aan te wijzen.
Inhoud:	Met betrekking tot de vaststelling van de Nota van zienswijzen en de vaststelling van het besluit is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
Vervolgstep(en):	<p>De provincies versturen de vastgestelde lijst van zwemlocaties (inclusief de motivering indien zwemlocaties worden afgevoerd) met specificering van het badseizoen naar het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat. Het Rijk draagt zorg voor de rapportage van de nationale lijst van aangewezen zwemwateren aan de EU.</p> <p>Bij het afvoeren (= niet langer aanwijzen) van locaties volgt stap 10b.</p>

10b

Afvoeren

Verantwoordelijke: Provincie.

Betrokkenen: Geen.

Juridisch kader: Bkl (art. 3.3).

Doel: Afvoeren van zwemlocatie en afkondigen van een negatief zwemadvies of zwemverbod.

Inhoud: De motivering van het afvoeren van zwemlocaties wordt vastgelegd in het aanwijsbesluit (zie stap 10a).

Op grond van art. 3.3 Bkl stellen provincies, voor zover dat al niet eerder is gedaan, een zwemverbod in of brengen een negatief zwemadvies uit voor die locaties die worden afgevoerd (= niet langer aangewezen).